

[Robert Mikkelsen.]

sendelser, som er rettede til eller antages at være bestemte for eller hidrøre fra en sigtet, tilbageholdes og udleveres Retten efter en Retskendelse herom. Det første Gennemsyn af saadanne Forsendelser skal ifølge § 752 iværksættes af Retten, og efter § 753 skal Forsendelser, som findes uden Interesse, befordres videre, ligesom Retten skal give Meddelelse til sigtede, naar noget er tilbageholdt. Saadan er Lovens Bestemmelser, men det er jo ikke det, der er sket. Den højtærede Minister maa vide, at det, der er sket, er noget ganske andet. Det politiske Politi faar vel ofte en Kendelse, men det benytter denne Kendelse paa den Maade, at det hemmeligt aabner Brevet; det afbryder Forsendelsen, aabner Brevet hemmeligt, stikker Brevet i Kuverten igen og lader det befordre videre med Posten til Adressaten, som ikke ved noget som helst om den hemmelige Censur, hans Post har været Genstand for. Det er noget ganske andet end det, Retsplejeloven bestemmer. Det er en grov Ulovlighed, og det er foregaaet i Hundreder og i Tusinder af Tilfælde. Jeg kan sige, hvordan det foregaar, fordi jeg selv har været udsat for en saadan Kontrol, og jeg maa sige med al Respekt for Politiets Dygtighed, at jeg bemærkede det ikke; jeg opdagede det først, da jeg for nylig i en Akt, som bar mit Navn, og som hidrørte fra det politiske Politi, fandt Fotokopier af Korrespondance til og fra mig, som hemmeligt havde været aabnet, og som var tilgaaet rette vedkommende, men uden at nogen Meddelelse i den Anledning var sket.

Det første Gennemsyn er altsaa ikke foretaget af Retten. Aabning er ikke iværksat af Retten, Meddelelse er ikke givet den „sigtede“, som det hedder — bortset fra, at det i disse Tilfælde slet ikke drejede sig om sigtede Personer. Hele Metoden er groft ulovlig. Det er Etablering af en hemmelig Censur, som er stridende imod positive Bestemmelser.

Nu udtalte den højtærede Minister, at jeg maatte kende Bestemmelserne for Beslaglæggelse af Telegrammer. Ja, dem kender jeg meget vel, de staar i de samme Bestemmelser, som den højtærede Minister refererede til. Men det, jeg omtalte, var, at det ærede Medlem, Hr. Aksel Larsen for Besættelsestiden havde været Genstand for Telegramcensur, og det er noget ganske andet, det er ikke nævnt i Retsplejelovens Omtale af Beslaglæggelse af Ting, der befordres med Post og Telegraf, det er en hemmelig Censur, der udøves uden vedkommen-

des Vidende og uden Rettens Medvirken, og dette er ulovligt.

Det fremgaar ogsaa af § 750, at det kun er Breve fra og til sigtede, som kan beslaglægges, men heller ikke denne fundamentale Regel er overholdt. Professor Hurwitz skriver i sin Kommentar til de paagældende Bestemmelser i sin Straffeproces, at Breve og Forsendelser, som ikke er eller antages at være fra eller til sigtede, er udelukkede fra Indgreb, selv om deres Indhold maatte antages at være af væsentlig Betydning for Sagen, og det er jo ogsaa klart efter Lovens Affattelse, at saadan maa Forholdet være. Men ikke desto mindre foreligger der i en Række Tilfælde Dokumentation for, at Politiet har forlangt og har faaet Kendelse til Kontrol, ikke af den sigtedes Post, men af andre Menneskers Post, og heller ikke med den Motivering, at disse Mennesker var Dækadresse for den sigtede, men med den Motivering, at de paagældende Personer muligt kendte et eller andet af Interesse for Sagen, som man maaske kunde blive vidende om ved hemmelig Kontrol med deres Post. Saadanne Kendelser er givetvis ulovlige. Det vil maaske undre, at en Dommer har kunnet afsige saadanne Kendelser. Mig forbavser det i det foreliggende Tilfælde ikke. Dommeren har selvfølgelig sit Ansvar, men det første Ansvar er og bliver hos det Politi, som fremsætter Begøring om saadanne Kendelser og benytter sig af saadanne lovstridige Metoder.

Med Hensyn til Ransagninger er Forholdet ganske det samme; ogsaa her har Politiet systematisk tilsidesat Retsplejelovens klare Bestemmelser. Ransagning maa kun finde Sted, hvor det drejer sig om alvorlige Forbrydelser, som er undergivet Statsadvokatens Paatale, og kræver normalt Retskendelse; hvor Retskendelse ikke kræves, skal Retten i hvert Fald straks efter godkende Ransagningen. Ransagning skal foretages i Overværelse af Vidner og maa ikke foretages af underordnede Betjente. Det første Gennemsyn af, hvad der beslaglægges, skal foretages af Retten o. s. v. o. s. v. Hver eneste af disse Bestemmelser, der er gældende i dansk Ret for selv den groveste Forbryder, har det politiske Politi systematisk overtraaet i Hundreder af Tilfælde. Et enkelt Tilfælde af mange er refereret i en Landsretskendelse i Ugeskrift for Retsvæsen for 1942, Side 426; den vil jeg henvise interesserede til.

Og saa er der Telefonaflytningerne. Jeg har nævnt, hvordan de i Praksis er foregaaet. Telefonaflytninger er ikke omtalt i Retsplejeloven. Da det ikke drejer sig om en Be-